

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 212/08-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. júna 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Juraja Horvátha o sťažnosti Mgr. M. Z., B., zastúpenej advokátkou JUDr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 293/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. M. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 293/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 293/2005 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Mgr. M. Z. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bardejov p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Mgr. M. Z. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 662 Sk (slovom deväťtisícšesťstošesťdesiatdva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bardejov p o v i n n ý vyplatiť na účet jej advokátky JUDr. M. B., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 13. mája 2008 č. k. II. ÚS 212/08-19 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. M. Z., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 293/2005.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom podaným okresnému súdu 12. júla 2005 domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 40 000 Sk s príslušenstvom proti Ing. Ľ. M., B. [(pôvodne označený ako Ing. Ľ. M. – A., B.) ďalej len „odporca“]. V dôsledku tohto návrhu okresný súd platobným rozkazom č. k. 4 Ro 148/2005-14 z 12. septembra 2005 uložil odporcovi zaplatiť sťažovateľke ňou požadovanú sumu vrátane trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca 7. októbra 2005 odpor, na základe ktorého okresný súd pokračoval v konaní pod sp. zn. 1 C 293/2005.

Podľa tvrdenia sťažovateľky je okresný súd v jej veci nečinný, čím dochádza k porušovaniu jej základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Desať mesiacov po podaní odporu žalovaným, a po tom, čo (a vďaka tomu, že) sa sťažovateľka opakovane a dlho bezvýsledne snažila telefonicky dožiadať informácie o stave konania a po tom, čo po početných neúspechoch sťažovateľka podala 23. novembra 2006 do rúk predsedu Súdu sťažnosť na prieťahy v konaní..., súd listom z 1. decembra 2006 vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila k odporu žalovaného.

V reakcii na sťažnosť na prieťahy v konaní dostala sťažovateľka 20. decembra 2006 odpoveď s označením Spr. 1600/06... V odpovedi predseda Súdu sťažovateľke oznámil, že jej sťažnosť je dôvodná, a že Súd naozaj od vydania platobného rozkazu až do podania sťažnosti nevykonal v konaní žiadne úkony, čo predseda Súdu považoval za konanie v rozpore so základnými právami sťažovateľky na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky..., ako aj práv sťažovateľky vyplývajúcich z čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľka bezodkladne a bez akýchkoľvek prieťahov podala vyjadrenie k odporu na Súde 20. decembra 2006.

Súd od vyjadrenia sťažovateľky k odporu v konaní až dodnes nekonal, a to ani napriek ďalším urgenciám sťažovateľky. Od 12. septembra 2005 (počas obdobia dvoch a štvrt' roka) urobil Súd v konaní sťažovateľky jediný úkon, aj ten až po tom, čo sťažovateľka na Súde podala sťažnosť na prieťahy v konaní.

Sťažovateľka je presvedčená, že Súd svojím nekonaním porušuje ustanovenia viacerých právnych predpisov, a to najmä ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ústavy, ako aj Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd svojím postupom porušil základné práva sťažovateľky, keď jej znemožnil aj tri roky od podania žaloby domôcť sa svojich práv a prinútil sťažovateľku žiť v právnej neistote... Navrhovateľka v dôsledku postupu Súdu už stratila vieru v právo a spravodlivosť a právny štát, keď sa už niekoľko rokov márne snaží domôcť sa súdneho rozhodnutia. Súd svojím postupom zároveň znemožňuje sťažovateľke nadobudnúť právnu istotu a v prípade pre

sťažovateľku nepriaznivého rozhodnutia využiť možnosť podania opravného prostriedku. “

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol vo veci týmto nálehom:

„1. Okresný súd v Bardejove svojím postupom porušil právo Mgr. M. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Bardejove sa prikazuje, aby v konaní č. k. 1 C 293/2005 ďalej konal bez zbytočných prietáhov.

3. Mgr. M. Z. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie za spôsobení ujmu vo výške 40.000,- Sk..., ktoré je Okresný súd v Bardejove povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Bardejove je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia advokátke JUDr. M. B., B., vo výške 3 958,- Sk... na účet... vedený v UniCreditBank do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr. 460/08 z 21. mája 2008 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 6. júna 2008.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných vo veci uviedol:

„Vychádzajúc z uvedeného (prehľadu úkonov, pozn.), aj keď je možné akceptovať tvrdenie sťažovateľky, že v konaní k prietahom došlo, nejde, najmä vzhľadom na ich dĺžku, t. j. dobu medzi jednotlivými úkonmi, o prietahy zbytočné. Pri hodnotení, či išlo o prietahy zbytočné nemožno pritom neprihliadať na fakt, že k nim došlo z objektívnych dôvodov, keď pôvodná zákonná sudkyňa Mgr. K. dňa 30. 6. 2006 odišla do dôchodku, čo vyvolalo potrebu vec na prejednanie a rozhodnutie prideliť inej sudkyňi náhodným výberom a v súlade s ustanovením § 51 zákona č. 757/2004 Z. z. bola vec pridelená sudkyňi JUDr. S., ktorá

však rozhodnutím Súdnej rady SR bola dňom 1. 1. 2007 preložená na výkon funkcie sudkyne na vyšší súd a tak opätovne bolo nutné vec prideliť inej sudkyňi s tým však, že po znovuobsadení funkčného miesta po predchádzajúcej zákonnej sudkyňi bola vec pridelená terajšiemu zákonnému sudcovi v mesiaci september 2008, ktorý už vo veci koná bez prieťahov.

Navrhujem preto sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú zamietnuť... Pre prípad, že ústavný súd dôjde k záveru, podľa ktorého k zbytočným prieťahom v konaní došlo, čím boli porušené sťažovateľkou namietané základné práva, navrhujem sťažovateľke, vzhľadom na dĺžku prieťahov a okolnosti prípadu, nepriznať ňou žiadané finančné zadostučinenie, lebo aj vzhľadom na terajšie plynulé konanie vo veci, pre účinnú nápravu postačuje v danom prípade samotné vyslovenie porušenia základného práva.

Záverom dodávam, že súhlasím, aby podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom znení ústavný súd upustil od ústneho prejednávania veci.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla:

„Navrhovateľka podala návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 12. 7. 2005, platobný rozkaz bol doručený jej právnej zástupkyňi dňa 23. 9. 2005, avšak odpor proti platobnému rozkazu až v decembri 2006. Prvé súdne pojednávanie bolo vytýčené až na deň 13. 2. 2008, keď spis bol pridelený novej sudkyňi Dr. W., ktorá vo veci koná bez prieťahov.

To že, spis bol pridelený Dr. K., ktorá odišla do dôchodku, potom Dr. S., ktorá bola preložená na výkon sudkyne na vyšší súd a Dr. S., ktorá vydala uznesenie s poučením, neospravedlňuje vzniknuté prieťahy v tomto konaní na škodu Mgr. Z.

Súd po vydaní platobného rozkazu 12. 9. 2005 navrhovateľke doručil odpor až po podaní sťažnosti predsedovi Okresného súdu na prieťahy v konaní v decembri 2006 a následne prvý termín pojednávania bol vytýčený až vo februári 2008. Vzhľadom na dĺžku časového rozpätia medzi jednotlivými úkonmi súdu, je nesporné, že došlo zo strany súdu k prieťahom v konaní.

Sťažovateľka bola ukrátená na svojom práve na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, preto nesúhlasí so stanoviskom Okresného súdu, aj s poukazom na jeho

stanovisko zo dňa 20. 12. 2006, kde uznal nečinnosť súdu od 12. 9. 2005 a tiež, že došlo k zbytočným zavineným priet'ahom v tomto konaní.

Oznamujem, že súhlasíme s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.“

Právna zástupkyňa sťažovateľky zároveň upravila požadovanú náhradu trov právneho zastúpenia na sumu 9 662 Sk.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či označeným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1 C 293/2005:

- 12. júl 2005 – sťažovateľka podala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie istiny v sume 40 000 Sk s príslušenstvom proti odporcovi,
- 20. júl 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľku na doplnenie, resp. úpravu návrhu,
- 31. august 2005 – sťažovateľka upravila označenie odporcu,

- 12. september 2005 – okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. 4 Ro 148/2005-14, ktorým uložil odporcovi zaplatiť sťažovateľke ňou požadovanú sumu spolu s príslušenstvom,
- 7. október 2005 – odporca podal proti platobnému rozkazu odpor a zároveň požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 13. október 2005 – spis bol prevedený do registra „C“ a bola mu pridelená sp. zn. 1 C 293/2005,
- 23. marec 2006 – okresný súd vyzval odporcu na odstránenie nedostatkov podania, ktorým žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 1. december 2006 – okresný súd doručoval sťažovateľke odpor odporcu na vyjadrenie,
- 21. december 2006 – sťažovateľka sa vyjadrila k odporu odporcu,
- 3. január 2007 – okresný súd opätovne zaslal výzvu odporcovi na odstránenie nedostatkov podania, ktorým žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 28. február 2007 – okresný súd uznesením č. k. 1 C 293/2005-27, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27. marca 2007, nepriznal odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 2. apríl 2007 – okresný súd uznesením poučil sťažovateľku a odporcu o ich procesných právach a povinnostiach, zároveň uznesením uložil odporcovi zaplatiť súdny poplatok za podanie odporu v sume 2 000 Sk,
- 19. január 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 13. február 2008, ktoré bolo následne odročené na 21. február 2008,
- 21. február 2008 – na pojednávanie sa nedostavila sťažovateľka, po vyjadrení sa odporcu k veci právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila, že predloží prehľad platieb odporcu za nájomné a prehľad omeškania s platbami, zároveň uviedla, že oznámi čas, kedy sa sťažovateľka bude zdržiavať na území Slovenskej republiky za účelom jej predvolania na pojednávanie, následne bolo pojednávanie odročené na neurčito,
- 27. marec 2008 – právna zástupkyňa sťažovateľky oznámila obdobie, v ktorom sa bude sťažovateľka zdržiavať na území Slovenskej republiky,
- 28. marec 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 23. apríl 2008,
- 23. apríl 2008 – na pojednávanie sa nedostavil odporca, po vyjadrení sa sťažovateľky k veci jej právna zástupkyňa navrhla vypočuť svedka Mgr. T. Z., na základe čoho bolo pojednávanie odročené na neurčito,
- 12. máj 2008 – okresný súd vykonal výsluch svedka.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 293/2005 o návrhu sťažovateľky na zaplatenie sumy 40 000 Sk s príslušenstvom došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že z právneho hľadiska vec nie je zložitá a ide o štandardnú a stabilnú súčasť rozhodovacej činnosti prvostupňových súdov. Rovnako ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by svedčila o skutkovej (faktickej) zložitosti prerokúvanej veci.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu okresného súdu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľka podstatnou mierou prispela k zbytočným priet'ahom v konaní. Odročenie pojednávania konaného 21. februára 2008 v dôsledku jej neprítomnosti pri vzniku potreby jej vypočutia k veci nepredstavuje takú skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik zbytočných priet'ahov v postupe okresného súdu, resp. ktorá by podstatnou mierou prispela k doterajšej celkovej dĺžke trvania konania. Za takú skutočnosť nemožno považovať ani navrhovanie vypočutia svedkov v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd v predmetnej veci nevykazoval relevantnú procesnú aktivitu od 13. októbra 2005 (spis bol prevedený do registra „C“) do 23. marca 2006 (okresný súd vyzval odporcu na odstránenie nedostatkov podania), t. j. viac ako päť mesiacov, od 24. marca 2006 do 1. decembra 2006 (okresný súd doručoval odpor odporcu sťažovateľke), t. j. viac ako osem mesiacov, a napokon od 2. apríla 2007 (okresný súd uznesením poučoval účastníkov konania) do 19. januára 2008 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. viac ako deväť mesiacov. Celkovo bol teda okresný súd nečinný po dobu viac ako 22 mesiacov. Tieto obdobia ústavný súd posúdil ako zbytočné priet'ahy v konaní spôsobené okresným súdom.

V súvislosti s obranným tvrdením predsedu okresného súdu o príčinách vzniku priet'ahov v konaní, t. j. že boli spôsobené „z objektívnych dôvodov“, keď vyvstala potreba opakovanej zmeny osoby zákonného sudcu, ústavný súd poznamenáva, že problémy s personálnym obsadením všeobecného súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti

v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedu okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd hodnotí postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 293/2005 ako porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 40 000 Sk ako nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla neodôvodnenými a zbytočnými prietahmi v konaní pred okresným súdom. Túto požiadavku odôvodnila dlhotrvajúcou nemožnosťou domôcť sa svojich práv a s tým súvisiacim pretrvávaním jej právnej neistoty, ako aj vznikom pochybností o „možnosti“ vymoženia svojej pohľadávky voči odporcovi. Podľa slov sťažovateľky, v dôsledku postupu okresného súdu stratila vieru v právo a spravodlivosť a právny štát.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, najmä

s prihliadnutím na neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu považuje za primerané priznať v sume 30 000 Sk, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich náhradu za tri úkony právnej služby v sume 9 662 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2007 je 2 970 Sk a hodnota režijného paušálu je 178 Sk. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2008 je 3 176 Sk a hodnota režijného paušálu je 191 Sk.

S poukazom na výsledok konania vznikol s'ťažovateľke nárok na úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2007 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnému súdu) v sume 6 296 Sk vrátane režijného paušálu a za jeden úkon uskutočnený v roku 2008 (vyjadrenie zo 6. júna 2008) v sume 3 367 Sk vrátane režijného paušálu. S'ťažovateľke tak vznikol nárok na úhradu trov konania v celkovej sume 9 663 Sk.

Ústavný súd vzhľadom na právnu zástupkyňou s'ťažovateľky uplatnenú sumu 9 662 Sk priznal úhradu trov právneho zastúpenia v ňou požadovanej sume tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2008